

سبک زندگی اتریشی!

خاطرات سفری جالب به اتریش که از استان اصفهان کوچک تر است و آشنایی با سبک زندگی مردمانش

دکتر مریم ذاکری | روزنامه نگار

پرونده

اتریش با وسعتی حدود ۲۰ درصد کوچک تر از استان اصفهان خودمان و جمعیتی حدود ۹ میلیون نفر در اروپای مرکزی و در همسایگی آلمان، سوئیس، جمهوری چک، ایتالیا، مجارستان، اسلوانی و اسلواکی قرار گرفته است. مردم این کشور به زبان آلمانی صحبت می کنند اما لهجه آن ها و برخی کلمات شان با آلمانی ها متفاوت است. اتریش در زیبایی مناظر طبیعی و بناهای

تئاتر خیابانی برای آموزش مسائل اجتماعی!

وین سال هاست که به عنوان بهترین شهر جهان برای زندگی برگزیده می شود، یکی از معیارهای این انتخاب در دسترس بودن امکانات تفریحی و فرهنگی برای همه مردم است. در هر منطقه از این شهر، مکان های تجمع افراد و خانواده ها در محوطه های باز فراهم شده است. مکان هایی که می توان از آن ها برای پخش فیلم ها، برگزاری کارناوال ها، فستیوال ها یا تئاترهای خیابانی بهره برد. در اواخر یکی از شب ها که از باز دید اماکن گردشگری به سمت خانه میزبان مان باز می گشتیم، یکی از این فستیوال ها به همراه یک تئاتر خیابانی در حال برگزاری بود. فستیوال مربوط به غذاهای محلی بود و در غرفه ایران، کباب برگ و کوبیده سرو می شد. تصاویر تئاتر توسط پروژکتور

منحصر به فرد و شگفت انگیز بی نظیر است. از منطقه زبیبی سالزبورگ در غرب این کشور که محل فیلم برداری فیلم به یادماندنی «اشک ها و لبخند ها» بوده است، گرفته تا ساختمان ها، قصرها و کلیساهای مسحور کننده و رودخانه های عمیق و خروشان که محل رفت و آمد کشتی های باربری و تفریحی اند. تابستان سال ۲۰۱۵ و حین تحصیل در آلمان سفری به این کشور زیبا داشتم و طی این سفر از دو شهر زیبای وین و گراتس بازدید کردم. آنچه در ادامه می خوانید، گوشه ای از خاطرات این سفر به یادماندنی در باره دیدنی های این کشور و سبک زندگی جالب مردم این سرزمین است.

روی دیواری به بزرگی ۱۰ متر در ۱۰ متر پخش می شد و خانواده ها که روی چمن ها، لم داده بودند و گاهی با جملاتی که گویندگان تئاتر می گفتند، قافه می خندیدند، هر چند به نظر نمی آمد اتفاق خنده داری در تئاتر افتاده باشد! ماریه برایمان تعریف کرد که موضوع تئاتر درباره دعای یک زن و شوهر است که با زبانی غیر مستقیم، نکاتی را به همسران آموزش می دهد. اما قسمت خنده دارش آن جا بود که مرد گاهی با لهجه برلینی صحبت می کند و مثلاً به جای «ایش» به معنای من، می گوید «ایک»! آن جا بود که پی بردیم استفاده از لهجه ها، تنها به کشور خودمان محدود نمی شود! در ضمن، ماریه گفت که چنین تئاتر هایی برای آموزش مسائل اجتماعی و خانواده، با

در وین خبری از آسمان خراش نیست!

هر چند خودم را جهانگرد نمی دانم اما به کشورهای زیادی سفر داشته ام. در این بین باید اذعان کنم که وین یکی از زیباترین شهرهایی است که تا به حال دیده ام. از پایانه مسافربری اش با آن ساختمان سیمانی قرار گرفته در کنار پل و نداشتن سالن انتظار که بگذریم، این شهر پر از ساختمان ها، خیابان ها، قصرها و کلیساهای زیبا با معماری شگفت انگیز است. عبور از میان خیابان های این شهر همچون عبور از میان تاریخ است و انگار خبری از سبک زندگی آپارتمان نشینی و آپارتمان های آسمان خراش نیست یا بسیار کم است. در ایام اقامت مان در وین مهمان «ماریه» بودیم، دختری هموطن، که بزرگ شده آلمان و ساکن اتریش است. از دید ماریه کیفیت زندگی در اتریش به مراتب بهتر از آلمان است. مردم با سواد ترند و کمتر کسی پیدا می شود که جز زبان مادری اش یک یا چند زبان دیگر نداند. درآمد سالانه افراد و به دنبال آن مخارج زندگی نیز در اتریش بالاست. اتریشی ها با مهاجران نسبت به هموطنان خودشان مهربان ترند و زودتر آن ها را در کنار خود می پذیرند! این شاخص ها و مواردی دیگر از قبیل میانگین دمای سالانه، فضای سبز، کیفیت مدارس، زیبایی شهرها و آزادی های فردی و اجتماعی در این کشور است که پایتخت آن همه ساله به عنوان بهترین شهر جهان برای سکونت انتخاب می شود.

آداب جالب مهمانی ر فتن در اتریش

اتریشی ها تنها دوستان نزدیک و بستگان را به خانه شان دعوت می کنند. زمان مراسم مهمتر از پیش اعلام می شود و هر چه یک مراسم رسمی تر باشد فاصله بین دعوت و زمان مهمانی بیشتر است زیرا می خواهند مطمئن شوند مهمان، برنامه دیگری نداشته باشد. با وجود این، اگر به خانگی اتریشی دعوت شدید، باید حتماً به موقع بروید چرا که احترام شما به میزبان را نشان می دهد و یک خوراکی کوچک مانند شکلات برای هدیه بریزد. در زمان شام، منتظر بمانید تا شما را برای نشستن به سر میز یک صندلی خاص دعوت کنند. به محض این که سر میز نشستید، دستمال سفره را روی پای خود بیندازید و صبر کنید تا میزبان بگوید «mahlzeit» یعنی «نوش جان». سپس غذای خود را کامل میل کنید و در انتهای غذا طوری چاقو و چنگال را در بشقاب بگذارید که موازی و دسته های آن به سمت راست باشد، به این وسیله میزبان می فهمد که شما غذای خود را تمام کرده اید!

هتلی که فقط برای ایرانی ها، جاذبه گردشگری دارد!

تابستان ۲۰۱۵ که در وین بودیم تنها چند روز از مذاکرات هسته ای تیم ایران با گروه ۵+۱ گذشته بود و یکی از اماکن دیدنی این شهر برای ما جایی نبود جز هتل کوپورگ. زمانی که به میزبان مان گفتیم برنامه مان باز دید از این هتل است، با تعجب اصرار داشت که این هتل جزو مناطق گردشگری وین محسوب نمی شود و چیزی برای دیدن ندارد اما ما که روزها با دلهره، خبرنگاران را از مقابل این هتل تماشا کرده بودیم یا عکس های تیم مذاکره کننده را در حالی که از پنجره های هتل دست تکان می دادند دیده بودیم، نمی توانستیم از خیر بازدید از آن بگذریم.

همین قدر برایتان بگویم که با دیدن ساختمان هتل به قدری توی ذوق مان خورد که برای به هدر دادن یک بعد از ظهر کامل حساسی حسرت خوردیم. ساختمان هتل چیزی شبیه یک خانه مجلل در شمال تهران بود و بر خلاف دیگر هتل ها رستوران یا کافی شاپ عمومی نداشت که بتوان از داخل بازدید کرد. در اصلی آن که تمام خبرنگاران از مقابلش گزارش می دادند به داخل یک خیابان نه چندان عریض باز می شد و دیواری شیشه ای محوطه کوچک هتل را از فضای خارج جدا می کرد. در آخر این راه هم اضافه کنم که جز ما، ایرانیان دیگری هم آمده بودند تا به سبک

خبرنگاران در مقابل در ورودی هتل عکس یادگاری بگیرند، گویا از میان همه گردشگرهای وین که از تمام ممالک دنیا آمده بودند، این نقطه تنها برای ایرانیان جاذبه گردشگری داشت.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

سه شنبه • ۱۲ آذر ۱۳۹۸
۶ ربیع الثانی ۱۴۴۱ • ۲ دسامبر ۲۰۱۹
شماره ۲۰۲۵۷

۱۴۷۸

۵ گیاه کنترل کننده قند خون

۲

آرزوهای تلخ خانواده های معلولان

در روز جهانی معلولان به سراغ مادری رفتیم که حاضر است همه زندگی اش را فدای راه رفتن پسرش کند

۳

تقسیم شادی در شب عروسی!

انتخاب زیبایی یک عروس و داماد که از مهمانان خواستند فقط اسباب بازی هدیه بیاورند

۳

مدرسه آینده مان را می سازد؟

گویی با چند دانش آموز درباره نقش مدرسه در انتخاب های سر نوشت ساز نوجوانی

۴

استقبال قابل توجهی مواجه می شود و یک سرگرمی جذاب در بین اتریشی ها به حساب می آید.

صلح دوستان جنگ آفرین!

دوران اقامت مان در اتریش با هجوم پناهندگان از کشورهای خاور میانه به سمت اروپا همزمان بود. هزاران پناهجو برای فرار از جنگ و به امید یافتن شرایط بهتر برای زندگی با کشتی یا از راه های زمینی خودشان را به اروپا رسانده و هزاران پناهجوی دیگر همچنان در راه بودند. مجارستان، کشور همسایه اتریش، مرزهایش را به روی این افراد بسته بود و به آن ها که می خواستند به اتریش وارد شوند، اجازه خروج نمی داد. همین موضوع باعث شده بود تا هزاران نفر در پشت مرزهای اتریش بمانند و در شرایط بد بهداشتی و در اقامتگاه های غیراستاندارد نگهداری شوند. توجه مجارها هم این بود که اگر به این افراد اجازه بدهند به اتریش وارد شوند، پناهندگان بیشتری مجارستان را به عنوان مسیر عبور خود انتخاب خواهند کرد. هر چند با توجه به موقعیت اقتصادی این کشور در منطقه بعید بود پناهنده ای مجارستان را به عنوان مقصد نهایی برگزیند. این مسئله و پخش تلویزیونی تصاویری از شرایط پناهندگان باعث شده بود تا جوانان اتریشی از همه جای این کشور خودشان را به مرز برسانند و آن قدر آجتماع و تحصن کنند تا دولت مرکزی تحت فشار افکار عمومی مجارستان را وادار کند که مرزهایش را بگشاید. از سویی دیگر برخی افراد در مقابل مقر سازمان ملل در وین دست به تجمعات طولانی زدند تا دولت اتریش نیز همه آن پناهجویان را بپذیرد. «کارولین» را که کارمند دولت اتریش و در بین تجمع کنندگان هم حاضر بود، در یک مهمانی خصوصی شام ملاقات کردم و او از وظیفه همه اتریشی ها در قبال حقوق پناهندگان صحبت می کرد. کارولین می گفت که بخش زیادی از درآمد اتریش مربوط به کارخانجات اسلحه سازی است که مشتری اول آن هم کشورهای خاور میانه هستند. او معتقد بود این که آن ها پناهندگان جنگ هایی را که خود سلاح شان را ساخته اند پناه دهند، کمترین کاری است که برای حقوق بشر می توانند انجام دهند! او در همان شب، لقب «صلح دوستان جنگ آفرین!» را به دولت مردان اتریشی داد.

شباهت های

خانواده های

اتریشی با ایرانی!

رسوم خانواده ها در اتریش، شباهت زیادی به خانواده های ایرانی دارد. آن ها در طول هفته معمولاً شام را دور هم می خورند و آخر هفته خود را به دیدار پدر بزرگ و مادر بزرگ می روند یا به گردش در طبیعت می پردازند. آن ها خانواده های کم جمعیتی دارند و در فرهنگ رسمی اتریش محلی برای استراحت و آسایش خیال است.

